

tallet paa dette som paa de øvrige Punkter har maattet fremkomme med særlige Forslag, hvorom skal bemærkes:

Det maa allerede af Hensyn til Styrelsen af Sygekasserne anses for uheldigt, at der, som af Flertallet foreslaaet, oprettes to fuldstændig adskilte Forsikringsgrupper, A.- og B.-Afdelinger, indenfor Sygekasserne.

Langt væsentligere er imidlertid dette, at man ved at inddrage de kroniske Sygdomme under Sygeforsikringen i fuldt Omfang, altsaa saavel med Hensyn til Lægehjælp og Sygehusbehandling som med Hensyn til Dagpengehjælp bevæger sig paa et Omraade, hvor man til en vis Grad mangler Forudsætningen for at kunne bedømme, hvilke Krav der som Betingelse herfor maa stilles til Størrelsen af det Bidrag, der maa ydes for at opretholde en saadan Forsikring.

Saa vidt vides, tegner intet privat Sygeforsikringsselskab Forsikring for kronisk Sygdom. Gennem de anerkendte Sygekasser, der hidtil have optaget Personer med saadan Sygdom, men uden Hjælp for disse Sygdomme, er det bekendt, at en Forsikring paa dette Grundlag kræver samme Bidrag, nærmest lidt større, af den forsikrede som af dem, der optages uden nogen Sygdom. Naar hertil føjes den foreslaaede Forpligtelse til at yde Hjælp ogsaa for de kroniske Sygdomme, navnlig Forpligtelsen til at yde Dagpengehjælp i indtil 13 Uger i Løbet af 1 Aar, vil det være at befrygte, at der til Udredelsen heraf, selv med det af Flertallet foreslaaede forhøjede Tilskud fra det offentlige Side, vil udkræves et Medlemsbidrag, som kun de færreste af dem, hvortil Sygekasserne henvende sig, ville være i Stand til at udrede.

I Flertallets Forslag er af Hensyn hertil Adgangen til B.-Afdelingerne begrænset, idet Personer, der „maa antages jævnlig i længere Tidsrum at ville være ude af Stand til at arbejde“, ikke kunne finde Optagelse i en Sygekasse, og ifølge de af Fuldmægtig Bang udarbejdede Beregninger, se Bilag 2, skulde Halvdelen af de kronisk syge, de haardest angrebne, herved være udelukkede. Men selv med denne Indskrænkning vil Medlemsbidraget dog stige betydeligt udover, hvad Tilfældet er for andre Medlemmer. Det anslaaes af Flertallet til gennemsnitlig 20 Kr. aarlig pr. Medlem, medens det under de nuværende Forhold i Kasserne gennemsnitlig udgør ca. 7 Kr. aarlig pr. Medlem.

En saadan Stigning vil yderligere afskære en betydelig Del, nemlig de mindst velstillede blandt dem, hvis kroniske Sygdom er af lettere Art, fra at indtræde i Sygekasserne, saaledes at der gennem den foreslaaede Ændring formentlig kun vil kunne sikres Hjælp under Sygdom til den forholdsvis mere velstillede Del af Personer med lettere Tilfælde af kronisk Sygdom.

At henvise de øvrige — der hidtil efter Sygekasselovens Bestemmelser, naar disse anvendes i deres fulde Udstrækning, have kunnet sikre sig en omend begrænset Hjælp i en Sygekasse og herved have kunnet faa Del i Statens og Kommunernes Tilskud til Sygekasserne — til fremtidig at søge Hjælp udelukkende i Henhold til Fattiglovens § 63, selv i den udvidede Form, maa for disses Vedkommende betegnes som et Tilbageskridt.

Hensynet til, at det i Lovene om Arbejdernes Forsikring mod Følgerne af Ulykkestilfælde er forudsat, at de forsikrede ere Medlemmer af en Sygekasse, hvorfor Dagpengehjælpen i Henhold hertil først udbetales 13 Uger efter et Ulykkestilfælde, maa desuden gøre det betænkeligt at udelukke de paagældende fra i en Sygekasse at sikre sig Hjælp i de først forløbne 13 Uger.

I Stedet for den omtalte Ordning vilde det have været at foretrække, at Sygekasserne bleve forpligtede til at optage saavel raske Personer som Personer med kroniske Sygdomme med samme Rettigheder og samme Forpligtelser, idet de Udgifter, der paaførtes Kasserne som Følge af de kroniske Lidelser, der vare konstaterede ved et Medlems Optagelse, refunderedes af Staten, og saaledes, at de, der som Følge af langvarig Sygdom mistede deres Medlemsret i en Sygekasse og fremdeles vare lidende af Sygdom, kunde indtræde paany under tilsvarende Forhold. Det vanskelig over-skuelige med Hensyn til Omfanget af de Byrder, der for det offentlige vilde være forbundne hermed, har nødvendiggjort Fremsættelsen af et mindre omfattende Forslag.

Mindretallet foreslaar da, at det gøres til Pligt for Sygekasserne at optage saavel sunde Personer som dem, der ere lidende af kronisk Sygdom, naar de paagældende maa anses for arbejdsdygtige og i øvrigt ikke ved Optagelsen ere trængende til Sygebehandling.